

Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN
Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59 of **0492 319215**
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: dinsdag,
donderdag en vrijdag.

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Omwille van de Coronamaatregelen kunnen we tot nader beslissing geen vieringen aanbieden. Van zodra de vieringen terug plaats mogen vinden zullen wij jullie verwittigen via de mail en de valve aan de kerk. Wel zullen wij iedere zondag een bezinning blijven maken en verspreiden, zoals we dit reeds in de afgelopen weken deden. Ken je iemand die ook een bezinning wil ontvangen dan kan je altijd hun mailadres achterlaten bij Lieven.Dries@telenet.be
De werkgroep liturgie

SINT-ANTONIUS

Geen vieringen wegens de strenge coronamaatregelen. Wel bezinningsblaadjes en bezinningsteksten op de website zoals tijdens de lockdown.

DON BOSCO

Rekening houdend met de corona-maatregelen zijn er op zondag nog geen erediensten.

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de voorziene vieringen, die nu wegvallen, aan de parochianen.

Woensdag 17 februari 2021 Aswoensdag met pastorale zone
Zondag 21 februari 2021
Zondag 07 maart 2021
Zondag 21 maart 2021

Op de website Ademtocht: www.ademtocht.be - zijn de teksten ook terug te vinden.

Ook in Linden, Blauwput, Boovenlo, Vlierbeek gaan voorlopig geen vieringen meer door.

Huis aan de rand van de stad

(c) © Sien Verstraeten & John Steffen

Een huis aan de rand van de stad, voor personen met dementie: hier worden ze omringd met de nodige zorgen en gaan ze met elkaar op weg, zoekend naar vormen van levenskwaliteit vanuit ieders beleavingswereld en levensverhaal.

In dit woonzorgcentrum De Wingerd hebben de afgelopen 40 jaar heel wat personen met dementie een veilig onderkomen gevonden. Voor de meesten van hen, elk met hun eigen geschiedenis en levensverhaal, verliep hun tocht waarschijnlijk niet zoals ze hadden voorzien. Op een bepaald ogenblik overviel hen een ziekte die hun leven en dat van hun familie en vrienden een gans andere wending zou geven.

Dementie is eigenlijk een verzameling van symptomen, die kunnen veroorzaakt worden door verschillende aandoeningen. De symptomen zijn onder andere cognitieve problemen (last met geheugen, aandacht, taal, de weg vinden ...), veranderingen in het gedrag en in de persoonlijkheid en moeite onderkennen met dagdagelijkse activiteiten, zoals koken of zich aankleden.

Op dit ogenblik leven naar schatting 220.104 personen met dementie in België. Het overgrote deel woont thuis, de woonplaats die ieders voorkeur geniet. De overgang naar residentiële zorg, oftewel een opname in een woonzorgcentrum, is een belangrijk moment in het leven van alle betrokkenen, zowel op emotioneel als op financieel vlak. Velen wensen een opname dan ook zo lang mogelijk uit te stellen.

Dankzij mantelzorgers en ondersteuning van thuiszorgdiensten blijven mensen nu, in vergelijking met vroeger, veel langer thuis wo-

nen en dat is al bij al het beste scenario. Of zoals een spreekwoord het zo goed verwoordt: “oude bomen moet men niet verplanten”.

In een latere fase doen mensen dan wel beroep op een opvang zoals dat georganiseerd kan worden in een dagcentrum en, indien gewenst, een kortverblijf. Hier kunnen mensen elkaar overdag ontmoeten. Er worden activiteiten aangeboden waarbij rekening gehouden wordt met alle deelnemers. Iedere bezoeker wordt gestimuleerd om zelf initiatief te nemen: een dag die aanleunt bij de persoonlijke leefwereld is immers een belangrijk uitgangspunt om te komen tot activatie.

In het kortverblijf wordt gezorgd voor tijdelijke huisvesting en specifieke zorgverlening voor ouderen met een beperkte of uitgebreide verzorgingsnood. Doordat de bezoekers kunnen overnachten op deze afdeling, krijgen mantelzorgers de kans om even op adem te komen. Vaak komt dan een moment waarop je, samen met je dierbaren, gaat zoeken naar een andere veilige plek om te gaan wonen, om te gaan leven van dag tot dag, samen met anderen en toch vanuit je eigen plek, met behoud van familierelaties, met en tussen mensen, die zorg dragen voor jou en je bijstaan, waarbij ze rekening houden met je verleden en je heden.

Medewerkers leren, steeds weer opnieuw, zorg te verlenen met het oor naar elkaar en met het oog op de wereld van bewoners en bezoekers. Het is een voortdurende uitdaging om te zoeken welke weg medewerkers kunnen gaan om enerzijds zelf overeind te kunnen blijven en anderzijds anderen te kunnen helpen in betrokkenheid. Om te zorgen dat we elkaar verplichten te doen wat we zeggen en te zeggen wat we doen en daarbij steeds te kiezen voor de kwetsbare mens. Dat doet ons ervaren dat warme zorg en solidariteit wel degelijk bestaan. (zorgvisie WZC De Wingerd).

Henri Meulemans

Foto's © Sien Verstraeten & John Steffen

Kid Fonds Leuven

Dienst fondsenwerving KU Leuven
2020 was een jaar zoals we er nog geen kenden en er hopelijk geen meer hoeven mee te maken.

Toch kijken we met KID Fonds dankbaar terug. Ondanks dat onze grote benefietactie noodgedwongen werd geannuleerd, ondanks de “confinement” en de “lockdowns” kan ik opnieuw zeer dankbaar zijn voor de vele originele acties die ook in 2020 zowel het KID Fonds als de problematiek van PID (primaire immuundeficiëntie) onder de aandacht brachten.

* Er waren **maskerverkoopacties** (met dank aan de mama van Joppe en Wenke)
* **De snoepactie** van de mama van Keano was een succes, zo net voor Corona toesloeg

* Zovele mensen die me vroegen hoe ze KID Fonds konden steunen, en de weg vonden naar KID Fonds!

* Zoveel acties voor Samen Warmer! Dank!

* KID Fonds kon opnieuw rekenen op verschillende initiatieven van **vzw Musicforkids**: ze waren echt de drijvende motor achter heel wat acties, ook dit jaar opnieuw. Heel veel dank voor wat jullie voor KID Fonds betekenden.

* Het is ook **vzw Musicforkids** die zoveel acties tijdens de **Warmste Week** mogelijk maakt – dankzij hun initiatief geraakt PID nog meer op de kaart en wordt het KID Fonds stevig gevoed.

* Het bedrijf van Kurt, papa van Bas en Pim, deed een gulle gift – waarvoor ontzettend veel dank!

De optelsom van deze opbrengsten (om en bij de 30.000 euro dit jaar) zal haast volledig gaan naar de financiering van onze psychologe **Janne Houben**. Dat haar werk niet alleen nuttig, maar echt essentieel is, leerden we van de patiënten, niet alleen van de kinderen, maar ook van hun ouders en van de volwassen patiënten.

Haar werk “CARE4KIDS” werd bovendien beloond door een beurs van de Koning Boudewijn Stichting. Hopelijk komt er binnenkort van overheidswege geld vrij om deze zorg officieel te vergoeden. Janne was ook de drijvende kracht achter het NOOZI boekje “kijk mijn afweer” – we zijn er nog niet helemaal uit, maar dat volgt nog wel. Dank je Janne!

Verder werd met het KID Fonds vorig jaar een nieuw PCG toestel aangekocht. Dat klinkt als een ruimtetuig maar het is een noodzakelijk toestel om de diagnose van PID te stellen. De cruciale stap in elke diagnose is de genetische bevestiging valideren. Dat kost handen-vol geld (waarvoor geen terugbetaling voorzien is) en mens-uren. **Dr Leen Moens** is sinds februari '17 voltijds verbonden aan de afdeling en werd in het verleden, net als dit jaar, ook deels gefinancierd door het KID Fonds. Ze zoekt en vindt

voor heel wat kinderen een juiste diagnose, wat resulteert in een accurate behandeling en dus betere zorg voor deze kids. Het neemt ook de onzekerheid weg over de diagnose, wat een ongelooflijk belangrijk gegeven is voor de patiënt. Leens werk is en blijft hoogstnoodzakelijk in de diagnostiek van de patiënten.

Via www.facebook.com/kidfonds en via deze jaarlijkse nieuwsbrief kan u de verdere groei en investeringen van het fonds alsook alle lopende activiteiten blijven volgen.

Ik wens jullie een veilig jaar, een hoopvol jaar en een gezond jaar. Met warme en altijd dankbare groet,
Prof. Dr. Isabelle Meyts

Wat u eventueel kan doen om het KID Fonds verder te laten groeien

U heeft een warm hart voor kinderen en u houdt van de kracht van hun dromen? U gelooft in levensreddend pionierswerk en investeert liefst in baanbrekend onderzoek? U wil de 80% gemiste diagnoses de wereld uit en wil samen met ons kinderlevens redden?

Kortom: U wil zieke kinderen laten dromen?
Dat kan op verschillende manieren...

... als geluksbrenger

organiseert u een actie ten voordele van het KID Fonds.

U vraagt ons tevoren om een apart kredietnummer. We spreken samen af hoe we de communicatie rond uw actie best kunnen organiseren en ondersteunen.

Als actie kan u denken aan een sportief, culinair of muzikaal event, een veiling, tentoonstelling of quiz, een familiefeest waar geen cadeaus maar giften voor het fonds worden gevraagd, etc.

... als dromenvanger

doet u een gift aan het KID Fonds op de giftenrekening van de KU Leuven met

IBAN-nummer BE45 7340 1941 7789 en BICcode KREDBEBB en met volgend kredietnummer in de mededeling ***400/0010/67746 ***

Giften vanaf 40 euro per jaar komen in aanmerking voor belastingvermindering. In het eerste kwartaal van het volgende jaar ontvangt u het fiscaal attest voor het totaalbedrag van alle giften die u het voorgaande jaar hebt overgemaakt. Het is het bewijs dat u over het hele jaar minstens 40 euro heeft geschonken.

... als tovenaar

geeft u uw bank een permanente opdracht aan het KID FONDS. U bepaalt zelf het bedrag en de periodiciteit van uw gift.

... als superheld

kiest u voor een jaarlijkse donatie van min. 2000 euro. Hiermee steunt u het KID Fonds op een structurele manier en maakt u het mogelijk dat het fonds op langere termijn wetenschappelijk onderzoek kan opzetten.

Doop van de Heer - Deel 2

*Liturgische kalender: Doop van de Heer
Vaste lezingen , Jesaja 55, 1-11 Jesaja .12; 1
Johannes 5, 1-9. Marcus 1, 7-11*

Moge datgene wat ons doorgaans samenbrengt op zondagvoormiddag, je de kracht geven om je verbonden te voelen en de isolatie, waarin we nu door corona zitten, minder wrang en belastend kan maken.

Bij wijze van Psalm, Jesaja 12 Loflied van de geredden.

Op die dag zult u zeggen: 'Ik loof U, HEER; U hebt mij getroost. God is mijn redding! Ik vrees niet, ik ben vol vertrouwen: de Heer is mijn sterkte en kracht, Hij is mijn redding geworden.'(...)

Zing voor de Heer, want Hij deed grootse dingen, laat het bekend zijn over heel de aarde! Juich en jubel, bewoners van Sion: de Heilige van Israël is groot in uw midden!'

Luisterlied: De Heer heeft mij gezien
De Heer heeft mij gezien en onverwacht ben ik opnieuw geboren en getogen. Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht, gaf mij een levend hart en nieuwe ogen. Zo komt Hij steeds met stille overmacht en zo neemt Hij voor lief mijn onvermogen.

Hij doet met ons, Hij gaat ons in en uit. Heeft in zijn handen onze naam geschreven. De Heer wil ons bewonen als zijn huis, plant als een boom in ons zijn eigen leven, wil met ons spelen, neemt ons tot zijn bruid en wat wij zijn, Hij heeft het ons gegeven.

Tweede lezing uit de Eerste Johannesbrief: 1Joh. 5, 1-9

Wie gelooft dat Jezus de Messias is, is uit God geboren.

Welnu, wie de Vader liefheeft, heeft ook liefde voor wie uit Hem is geboren.

Hoe weten wij dat we de kinderen van God liefhebben?

Er is maar één bewijs: dat we God liefhebben en ons houden aan zijn geboden.

God liefhebben wil zeggen zijn geboden onderhouden, en zijn geboden zijn niet moeilijk te onderhouden, want ieder die uit God geboren is, overwint de wereld.

En het wapen waarmee wij de wereld overwinnen, is geen ander dan ons geloof.

Wie anders kan de wereld overwinnen dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?

Hij is gekomen met water en bloed, Jezus Christus.

Hij is niet door water alleen gekomen, maar door water en door bloed.

De Geest getuigt het, omdat de Geest de waarheid is.

Want er zijn drie getuigen, de geest, het water en het bloed, en deze drie stemmen overeen.

Als wij het getuigenis van mensen aannemen, dan nemen we ze

ker dat van God aan, dat zoveel groter gezag heeft; God zelf waarborgt het getuigenis dat Hij heeft afgelegd aangaande zijn Zoon.

Duiding

De achtergrond bij deze brief van Johannes is de discussie die opstaat tussen de gnosis (een bepaalde groep onder de gelovigen, die de fysieke dood en het mens-zijn van Jezus in combinatie met zijn goddelijk Messiasschap in vraag stellen) en de andere gelovigen.

Deze laatste verkondigen dat Jezus zijn Messiasschap maar waar wordt doorheen de kruisdood en het fysieke sterven.

Eerlijkheidshalve: ik ben er zelf niet uit, heb geen passend antwoord en richt mij liever op zaken waar ik wel een antwoord op heb of althans soms een antwoord probeer op te geven en dan bedoel ik werken aan het 'hiernumaals', de oproep die gelanceerd wordt in

“Er is maar één bewijs: dat we God liefhebben en ons houden aan zijn geboden. God liefhebben wil zeggen zijn geboden onderhouden, en zijn geboden zijn niet moeilijk te onderhouden,...”

En blijf volhouden in het PROBEREN om ze te onderhouden, ik vind dat WEL moeilijk, maar ik ben dan ook nog niet zo lang aan het oefenen;-)

Wat ik nog wil zeggen over de discussie die ontstond tussen verschillende groepen in het prille christendom: we zitten nu in een gelijkaardige situatie, niet qua religieuze geloofszaken, wel inzake

Coronamaatregelen.

Hoe vaak hoor je mensen niet zeggen: Wie moeten we nu geloven? Weet die regering wel waarover ze praat? Gisteren zeiden ze dit en morgen dat. Dit is niet logisch, niet rechtvaardig. Weten ze wel wat ze van de mensen vragen? Eigenlijk niet nee, een virus hol je altijd achterna.

Je kan niet een aantal mensen in een gebouw steken en het virus er op los laten en dan gaan observeren en meten wat er nu precies gebeurt. Je kan je best doen, maar dat is altijd met gissen en missen. We hebben geen plan in de kast liggen en ieders lijf reageert dan nog eens anders in geval van besmetting.

Hoe langer deze crisis duurt, hoe luider de vragen worden geroepen. En dat is heel menselijk, heel begrijpelijk. Het vraagt heel veel kracht om niet op te gaan in deze discussie en al je energie daar aan teloor laten gaan. Het vraagt heel veel kracht om maatregelen te blijven opvolgen, zeker als je ziet dat anderen het niet doen.

En dat volhouden, HOE LANG NOG?

Dat is heel knagend, dat je niet weet, hoe lang het nog zal duren.

En toch, toch weten we uit onderzoek dat mensen die nog een droom of een missie voor ogen houden, - al is het uitkijken naar een knuffel, koffie drinken met de HELE familie, samen zingen met onze gemeenschap, hopelijk pannenkoeken kunnen eten op Lichtmis, of -godbetert- een kappersbezoek- dat deze mensen, meer kans hebben om het zowel mentaal als fysiek te kun-

nen overbruggen. Dus blijf dromen, blijf verlangen, blijf hopen.

Lied Zo vriendelijk en veilig

Zo vriendelijk en veilig als het licht, zo als een mantel om mij heen geslagen, zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht. Ik roep zijn naam, bestorm hem met mijn vragen, dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt. Wil mij behoeden en op handen dragen.(...)

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft, dat mij bevrijdt, en opneemt in uw vrede. Ontsteek die vreugde die geen einde heeft, wil alle liefde aan uw zoon besteden. Weest Gij vandaag mijn brood, zo waar Gij leeft, Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Als afsluiter geef ik jullie ‘Voor kleine mensen’, mee in een andere uitvoering dan wij gewoon zijn. Muzikaal en technisch is het misschien geen topniveau. Maar het steviger tempo geeft jullie hopelijk wat energie.

Lied: Voor kleine mensen

Voor kleine mensen is Hij bereikbaar, Hij geeft hoop aan rechtelozen, hun bloed is kostbaar in zijn ogen, Hij koopt ons vrij uit het sla-venhuis.

Hij zal opkomen voor de misdeelden, Hij zal de machten die ons dwingen, breken en binden, Hij zal leven, onvergankelijk als de zon. (...)

Don Bosco - Viering opgesteld door Hermien Den Tanđt

MAANDAGBLUES VAN GEMIS

Maandagblues Bieke Purnelle

**Als het voorbij is gaan we onthouden wat we hebben gemist
Klagen is niet aan de orde als je alles hebt wat nodig is: een dak boven je hoofd, voldoende te eten, een inkomen, een fijne job.**

En toch, deze tijd weegt een ton, ook voor MO*columniste Bieke Purnelle.

‘Missen is ellendig.

Missen stelt je noden scherp.

Missen legt bloot wat je blij maakt en inspireert, waar je energie uit put, waarvoor je opstaat, waarvan je deel uit wil maken.’

Een dipje

Ik weet niet hoe met u gaat, maar zelf heb ik een dipje. De koude, grauwe dagen, waar zelfs het middaguur zich vermomt als avondschemering. De zoveelste dag tussen dezelfde vier muren, waarvan ik elk scheur-

tje, elke vlek blind tekenen kan. De loden stilte tussen de digitale meetings en de telefoongesprekken in. Het onheil dat ons toeschreeuwt op radio en televisie en op dreigende krantenpagina's. Deze tijd weegt een ton en valt niet te verplaatsen in je eentje.

Door het raam zie ik de postbode door de winternevel ploeteren. Bijna benijd ik hem zijn actieradius en mobiliteit. De postbode, die mij in mijn warme werkkamer ziet zitten, dampende koffie bij de hand, benijdt mij wellicht evenzeer.

Misschien moeten we af en toe onze jobs en levens eens ruilen, om te weten hoe de ander het beleeft.

Klagen is niet aan de orde als je alles hebt wat nodig is: een dak boven je hoofd, voldoende te eten, een inkomen, een fijne job. Flink zijn, zeggen de stemmetjes in je hoofd, die klinken als zuster Prudentia van de tweede kleuterklas: vriendelijk, maar kordaat.

Gewoon

Ik wacht op de thuiskomst van twee kinderen, die goddank wel nog onder de mensen komen, al zijn het dan leerkrachten met veel te veel eisen en klasgenoten die hen al eens treiteren. Kinderen die al io maan-

den lang flinker zijn dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Ik zal hen vragen hoe hun dag was en het antwoord zal weinig prijs geven over wat hen bezighoudt. ‘Gewoon’, zal de jongste zeggen. ‘Viel wel mee’, zal ik van de oudste horen.

Het is zo lang geleden dat iemand van ons nog gewag maakte van een uitzonderlijk fijne dag, dat ik vergeten ben hoe zo'n bijzondere dag eruit kan zien.

De laatste avond van het jaar was nochtans zacht als de vacht van een vriendin. Wij hadden een dierbare vriendin uitgenodigd om de avond bij ons door te brengen, want dat mocht. Dat er iemand op bezoek zou komen vulde het huis met opwinden en blijdschap. Ik rekende erop dat de kroost snel wat aperitiefhapjes zou scoren en dan verdwijnen achter een schermje of voor de tv, zoals dat gaat wanneer volwassenen praten over volwassen dingen die kinderen vervelen.

Wat ik verwachtte gebeurde niet. Ze bleven. Ze praatten. Ze luisterden. Ze struikelden over hun voeten in hun haast om bestek, glazen of citroenijs te halen. Ze vielen niet om 22 u in slaap, maar bleven wakker tot het ellendige jaar helemaal uitgetikt was.

Het deed me denken aan de bourgondische etentjes die mijn moeder vroeger gaf voor vrienden. De lange, volle tafel, het gekakel en het gelach, de dampende kommen en de rinkelende glazen, en hoe ik me gedeisd hield zodat niemand eraan dacht me naar bed te sturen, om niets te missen van het gegons in huis.

Gemis

Ik besepte dat ik had onderschat hoe groot ook hun gemis was, al spraken ze het zelden uit. Maar ook dat missen zich vaak pas manifesteert wanneer het gemiste zich even toont, al was het maar in een kort fragment.

Missen is ellendig.

Missen stelt je noden scherp.

Missen legt bloot wat je blij maakt en inspireert, waar je energie uit put, waarvoor je opstaat, waarvan je deel uit wil maken.

Mijn maandagblues waren niet meer dan gemis.

Ik mis het gevoel ergens een levend deel van te zijn, hoe klein en onbeduidend ook.

Ik mis vertrekken, vol verwachting. Ik mis thuiskomen, omdat thuis zoveel warmer is wanneer je er even niet bent.

Ik mis toevalligheid en onvoorspelbaarheid.

Ik mis zelfs de lelijke voetbalkantine van de jeugdclub met het schelle licht en de gruwelijke akoestiek, waar ik op vrijdagavond al eens te lang bleef plakken omdat iemand nog een rondje moest geven.

Ik mis alles waar andere mensen bij zijn. Ik mis mensen. De wolf in mij mist de roedel.

De digitale gesprekken en vergaderingen van deze week eindigden allemaal met ‘hopelijk tot...’. Hoe hard wij hoopten elkaar in het echt te zien was bijna voelbaar over het internet.

Hoe hard wij vreesden dat we beter niet te veel hoopten eveneens.

Pessimisme is een strategie om niet al te zeer ontgoocheld te worden.

‘Stel dat alles voor altijd zo blijft...’, zei de jongste gisteren, alsof hij hoop verdacht vond. ‘Niets blijft voor altijd’, sprak ik vaag filosofisch, een quote die op schamper oogrollen werd onthaald. ‘Toch is het zo’, hield ik vol. ‘Het gaat écht voorbij.’

En als het voorbij is gaan we onthouden wat we hebben gemist.

Bieke Purnelle <https://www.mo.be/column/column-bieke-purnelle>

Sculptuur over de Decaloog

Sculptuur de Decaloog (de Tien Geboden) van de Roemeense kunstenaar Liviu Mocan

In Kerk&Leven van 27/1/21 kon je raden naar de ghetallensymboliek van deze foto. Hier wat meer info er over.

Wetten van liefde en leven door Jonathan Tame

Confrontatie, dat is waar zijn sculptuur over de Decaloog (of de Tien Geboden) volgens de Roemeense kunstenaar Liviu Mocan over gaat. Confronterende ontmoetingen met God en met mensen die ons kunnen veranderen, doordat ze ons aan het denken zetten over ons doen en laten. Zijn monumentale beeldhouwwerk getiteld *Uitnodiging/Decaloog* bestaat uit tien pilaren, ieder 4,5 meter hoog, die op de vingers van een mens lijken. Deze pilaren staan in een cirkel waardoor ze twee kanten hebben. Een binnenkant met gladde rondingen, die binnenin de cirkel een sfeer van vrede en welzijn scheppen. En een buitenkant, waar de pilaren naar boven toe als een donkere waarschuwing uitlopen in een scherpe snede.

Liviu Mocan ontwikkelde het idee voor deze sculptuur rond 1992, toen christelijke kunstenaars in zijn land na de val van het communisme een nieuwe vrijheid genoten. Pas toen hij in 2009 een opdracht hiervoor kreeg door een groep christenen in Genève, werd het beeld werkelijkheid. De aanleiding was de viering van het Calvijnjaar. Het thema van de Tien Geboden paste hier goed bij, want Calvijn was diep beïnvloed door de Tien Geboden en gebruikte ze na de Reformatie als het morele fundament voor de Geneefse samenleving. Het lukte echter niet om in Genève een plek te vinden waar het bronzen beeld permanent kon blijven staan. Daarom maakte Mocan een verplaatsbare versie van glasvezel overtrokken met bladgoud,

die in 2009/10 op drie locaties in Genève werd getoond en nu door Noord-Amerika reist.

Hoe bevordert dit beeldhouwwerk de ontmoeting met God en mens? Doordat we kunnen nadenken over het kunstwerk en wat het zegt over Gods wil voor ons leven, terwijl we de sculptuur in en uit lopen. Of door met anderen hierover van gedachte wisselen, terwijl we verpozen op de kleine zittingen die in de pilaren zijn uitgesneden. Het confronterende zit hem in de 'uitnodigingen' die het werk in zich draagt, die tot ons kunnen gaan spreken als we met een open oog voor betekenis en symboliek de sculptuur op ons in laten werken.

Ten eerste *nodigen de tien vingers uit tot een leven met God en onze naaste*. Wie binnenin de cirkel staat, wordt als het ware vastgehouden door een paar reuze handen. De beeldhouwer verbeeldt de Tien Geboden als vingers: warm, persoonlijk, uitnodigend. Bovendien roept hij hiermee in herinnering dat God deze leefregels met zijn vinger in de twee stenen tafels grifte. De beschermde ruimte binnen de handen duidt aan dat het volgen van Gods geboden ons een veilig leven biedt vanwege het levenbevorderende karakter van deze wetten. Ze nodigt ons uit met God te leven, geborgen in zijn liefde, wat op zijn beurt leidt tot een leven van liefde voor God en mensen. De hele wet is immers samengevat in het liefhebben van God met heel ons hart en van onze naaste als onszelf.

Ten tweede *nodigen de twee aan elkaar tegengestelde kanten van de pilaren ons uit na te denken over goed en kwaad*. Ze laten ons de gevolgen van Gods wet zien: enerzijds zegen als we de wet navolgen, anderzijds negatie-

ve consequenties als we de geboden links laten liggen – en niet alleen als we gesnapt worden! Het kunstwerk wil ons na laten denken over ons leven, ons werk, ons land en hoe die zich verhouden tot Gods wet. Wat zijn de consequenties van onze daden, zowel positief als negatief?

Ten derde *nodigt de cirkel binnen de pilaren ons uit tot een leven in vrijheid*, de vrijheid om te zoeken wat goed is voor allen en in vrede te leven met onze medemens. Dit kan betekenen dat we moeten aanvaarden dat er grenzen zijn aan onze persoonlijke vrijheid: de tien zuilen zijn als de palen van een hek, die een ruimte afperken waarbinnen het leven tot bloei kan komen. Het staat ons echter vrij om uit de kring te stappen, om te kiezen voor een autonome en individualistische vrijheid: ik leef mijn leven zoals ik het wil. De sculptuur suggereert dat we dan de gemeenschap met God en onze medemens verliezen.

Ten vierde *nodigen de indrukwekkende zuilen ons uit de hoop vast te houden*. De omvang en het gewicht van de pilaren weerspiegelen het belang van de Decaloog als fundament voor de samenleving, wat de geschiedenis ons duidelijk laat zien. Als instituties ineens instorten – huwelijken, banken of staten – bieden de Tien Geboden ons hoop door ons de mogelijkheid te bieden opnieuw terug te grijpen op een aantal tijdloze fundamentele voor gezonde en goed werkende instituties.

Ook al eenvoudig van vorm, toch bezit deze sculptuur meerdere betekenislagen die aanzetten tot confrontatie en gesprek. Dit beeldhouwwerk zal sommigen voor raadsels blijven stellen en anderen inspireren, aan welke kant van de Atlantische Oceaan het zich ook bevindt.

Liviu Mocan: Invitation/Decalogue, 2008/09; glasvezel, bladgoud, beits en vernis; 7,6 x 4,6 m.

Liviu Mocan (1955) studeerde aan de kunstfaculteit van de Universiteit van Cluj-Napoca. Zijn beelden staan in openbare ruimten in Duitsland, Noorwegen, de V.S., Egypte en Roemenië. Liviu maakte recent de monumentale sculptuur *Illseed* voor een ziekenhuis in Auckland, die werd onthuld door de premier van Nieuw-Zeeland, Helen Clark.

Website: www.liviumocan.com

Universiteit Derde Leeftijd Leuven - Lezingen digitaal

Op basis van de huidige vooruitzichten in verband met de corona-pandemie heeft de universitaire overheid al laten weten dat UDLL ook in het tweede semester van dit cursusjaar de lezingen niet kan laten doorgaan met een publiek van senioren in de aula De Somer.

De lezingen van het **Tweede semester van** cursusjaar 2020-2021 zullen eveneens in **digitale vorm** aangeboden worden, dus via rechtstreekse streaming op dinsdagnamiddag **om 14 uur**, vanuit de studio in Meche-

len en achteraf ook te (her)bekijken via de video's van de opnames.

Februari – 2021

16/02/2021: **Prof. Peter Jones** (Over)leven binnen planetaire grenzen. De transitie naar rechtvaardige duurzaamheid.

23/02/2021: Prof. Jelle Haemers

Vrouwenrechten in de geschiedenis: het perspectief uit de 'donkere' middeleeuwen

Het bestuur van UDLL heeft het cursusgeld voor digitale toegang tot de lezingen van het tweede se-

mester vastgelegd op **50 euro**, wat een bijdrage van minder dan 4 euro per lezing betekent.

Iedere betalende cursist zal een persoonlijke inlog-link en een persoonlijk paswoord ontvangen, geldig voor de **12 geplande lezingen**.

Universiteit Derde Leeftijd Leuven vzw

Eigen Heerd Minderbroederstraat 5 bus 5601 3000 Leuven

Tel: 016/32 40 01

E-mail: udll@kuleuven.be

Rekeningnummer: BE57 7380 4224 4835 (BIC: KREDBEBB)

Jezus Waaghals

Toren H. Hartkerk in Eindhoven.

Ook een kerk die geen kerk meer is, kan je helpen om meer christen te worden.

Een poos geleden bezochten we Eindhoven, de plek waar mijn man opgroeide. Bij het binnenrijden van de stad doemde er een grote kerk op. 'A ja', riep mijn man uit. 'Dat is de kerk van Jezus Waaghals.' In de behoorlijk veranderde omgeving bleek die kerk een vast herkenningpunt.

Jezus Waaghals?

Niet bepaald een omschrijving die bij mij een Bijbels belletje deed rinkelen. 'Zo noemen de mensen die kerk', legde mijn man uit, 'vanwege het beeld op de toren. Het is eigenlijk de Heilig Hartkerk of de paterskerk, geloof ik.' Ik keek omhoog. Op de torenspits stond een groot Heilig Hartbeeld.

Jezus met wijd open armen en een soort kroon op zijn hoofd.

Zo hoog en het zag er nog groot uit, dus in het echt moest het wel gigantisch zijn. (4 meter hoog en 800 kilogram, las ik later.)

Jezus Waaghals, geen echt eerbiedige naam, maar toch ook geen spotnaam. Want om daar zo hoog in die houding op de toren te staan, moest je wel iets van een waaghals hebben. Duidelijk niet bang om te vallen. Vol vertrouwen, met die gespreide armen. Niet als een evenwichtskunstenaar, maar in een uitnodigend gebaar naar ons toe.

Het was gedurfd van God om zijn Zoon naar de mensen te sturen.

Het was een waagstuk om te leven zoals Jezus, radicaal van God en van mensen te houden, en zich niets aan te trekken van machthebbers alerhande.

Paulus was een waaghals om overal over Jezus te gaan vertellen. En zoveel christenen na hem riskeerden heel veel (soms hun eigen leven) om die rare droom van vrede en gerechtigheid mee vorm te geven, tot in onze tijd.

Er is veel veranderd in Eindhoven. De paters Augustijnen wonen niet meer in het klooster, waar de kerk bij hoorde. De kerk is niet meer als kerk in gebruik. Hij is nu eigendom van Dela, een uitvaartverzekeraar. Voor rituelen rond trouwen en rouwen kun je de kerkuimte huren als ceremoniehuis.

Je kunt sinds kort het Jezusbeeld op de spits tegen betaling laten oplichten in een kleur naar keuze als je een baby hebt gekregen, zodat iedereen in de stad kan meegenieten van het nieuwe leven.

En in coronatijden wordt Jezus Waaghals elke donderdagavond groen verlicht, als teken van hoop.

Jezus Waaghals omarmt het allemaal. Paters of geen paters, kerk of niet, verlicht of niet, hij spreidt zijn armen om iedereen op te vangen. Nederig neem ik me voor om af en toe wat meer waaghals te worden.

Kolet Janssen

<https://www.koletjanssen.be/>

VORMINGPLUS OOST-BRABANT

Duurzame adresjes in Leuvense winkelstraten. Wandeling

Wanneer: Zaterdag 27 maart 2021 – 10.00 u. – 12.00 u.

Waar: Grote Markt 3000 Leuven

Prijzen: 5,00 euro

Code: 216748

Veel mensen kiezen bewust voor een duurzame levensstijl. Tijdens deze wandeling exploreren wij hoe in een aantal speciaalzaken in Leuven, de principes van duurzaamheid in praktijk worden gebracht. Wij zoeken onze weg tussen de vele (duurzaamheids)labels. Daarna staan wij stil bij een aantal ecologisch verantwoorde producten die wij dagelijks gebruiken zoals voeding, kledij, verzorgingsproducten, reinigingsmiddelen, gebruiksvoorwerpen.

Laat je verrassen door deze ontdek-

kingstocht doorheen het winkelcentrum van Leuven.

Praktische info

Plaats van afspraak: 10 minuten voor vertrek aan de trappen van het Stadhuis Leuven.

Vergeet je mondmasker niet ! (verplicht) www.vormingplusob.be/samenhouden-we-het-corona-veilig Partners: Leuven + Over de begeleiding: Gids van Leuven

Contact:

Vormingplus Oost-Brabant, Paul van Ostayenlaan 24, 3001 Heverlee-Leuven www.vormingplusob.be info@vormingplus.be Telefoon: 016 52 59 00